

[Erik A. Jensen.]

ændring af funktionærloven. Her var det samme forslag stillet, men det nåede jo ikke at blive færdigbehandlet, og derfor er det rart at se, at den højtærede minister har medtaget dette i sit forslag.

Selv om der som sagt kun er grund til at glæde sig over gravide funktionærers status, er der alligevel et lille skår i glæden i den forstand, at der mellem disse funktionærer og den kvindelige arbejdskraft ude i industri, håndværk og landbrug er sket en diskriminering. Diskriminering er jo i sig selv noget, vi er stærkt imod her i vort land, og i dette tilfælde foregår der en klar diskriminering over for anden kvindelig arbejdskraft, idet kvinder, som ikke er funktionærer, kun får den almindelige barselhvile på 14 uger. Denne uret agter vi gennem fremsættelse af andet lovforslag at afhjælpe, således at der sker en ligestilling mellem alle svangre kvinder, der er beskæftiget uden for hjemmet.

De øvrige forslag til ændringer finder jeg ingen trang til at kommentere for nuværende. Jeg formoder, at der bliver adgang til udvalgsarbejde vedrørende begge lovforslag.

Om lovforslaget fra venstre og de konservative skal jeg ikke fremsætte ret mange bemærkninger. Det er, som også forslagsstillerne rigtigt bemærker, en tro kopi af de samme partiets forslag, som var til behandling i forrige samling, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet, og jeg kan henvide til mine bemærkninger fra dengang. Jeg tillod mig bl. a. dengang at bruge udtrykket: ræven, der ønsker at vogte gæs. Denne betragtning er jeg egentlig blevet bestyrket i efter at have set, at forslaget genfremsættes med nøjagtig samme ordvalg som tidligere. Jeg erindrer nemlig, at det ærede medlem hr. Henry Christensen som ordfører for forslagsstillerne sagde — det står at læse i Folketingstidende fra den 4. april dette år, spalte 4984 — efter at have glædet sig over den megen velvilje, som forslaget stort set havde mødt:

„Dernæst har man særlig drøftet bestemmelseerne i § 10 om forhandlingsretten, og jeg forstår, at på det punkt er uoverensstemmelserne mellem os måske noget større end på de fleste andre områder.“

Forslagsstillerne var altså klar over, hvor enigheden ophørte, og hvad der måtte blive hindringen for at nå et positivt resultat, dersom man ønskede mere og andet end bare et propagandanummer for at kunne fortælle funktionærerne, at deres interesser fremtidigt varetoges af venstre og de konservative. Hvis ordføreren, det ærede medlem hr. Henry Christensen, virkelig havde forstået, at på det punkt var uoverensstemmelsen imellem os så stor, at den formulering af § 10, som indeholdtes i lovforslaget, hindrede samarbejde derom, ja, så havde det ærede medlem ganske simpelt draget omsorg for, at denne paragraf enten gled helt ud eller blev formuleret sådan, at den kunne samle enighed i salen.

Det er altså ikke tilfældet. Forslaget er genfremsat i den samme skikkelse, som da det tilsvarende forslag var til behandling i april i år, og jeg må derfor give det ærede medlem hr. Egon Jensen ret, når han i en artikel i Jyllands-Posten for den 25. oktober, som jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et par citater fra, siger:

„Hvad med „ægtheden“ i VKs funktionærpolitik? Det er vist mere af hjerne og taktik end af hjerte og følelse, når de konservative politikere Poul Sørensen og Ninn-Hansen og for så vidt også venstremanden Henry Christensen fører en voldsom kampagne for at vinde funktionærers og tjenestemænds gunst. For man er da ikke på det sidste blevet fagforeningsinteresseret og vil søge disses interesser fremmet?“ Videre siger det ærede medlem:

„Meget tyder på, at V og K vil prisgive funktionærerne ved at søge at få dem ind i personaleforeninger, som ingen organisationsmæssig betydning har, og som i mange tilfælde er støttet af arbejdsgiveren, i stedet for i en faglig organisation med støtte fra en stærk landsorganisation.“

Denne konklusion er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Egon Jensen i, idet denne artikel faktisk også giver udtryk for, at det var ræven, som ønskede at vogte gæs. Sådanne forslag tror jeg ikke at funktionærerne er tjent med, det kan kun være forsøg på at splitte funktionærgrupperne og at drive en kile ind i de arbejdsretlige regler.

Jeg gjorde også opmærksom på, at der som ikke denne ændring af § 10, som ville